

αὐτὴν εἰσελθούσαν ἀφῆκε φωνὴν θαυμασμοῦ, ἐνῶ ἡ χωρική τὸν ἐχαιρέτισεν ὑπομειδιῶσα.

— Μὴν ἀπατῶμαι; εἶπεν ὁ ἀξιωματικός· δὲν ἦσθε ἄλλοτε εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Κ. Λατοῦρ, καὶ δὲν ὀνομάζεσθε Μαργαρίτα;

— Ὅλη, ὅλη, ἀπεκρίθη ἡ χωρική· καὶ ἂν δὲν ἐλησμένησα μὲ φαίνεται ὅτι ὁμιλῶ μὲ τὸν συνταγματάρχην καὶ κόμητα Γάστονα Ὀμβίλ. Ἰδοὺ ὁ συζυγός μου Πέτρος, εἰς τὸν ὁποῖον χρεωστῶ τὴν ζωὴν μου. Φιλήσατε τὰ παιδιά μου, Κ. κόμη· ἰδοὺ τί μένει ἀπὸ τὴν οἰκογένειαν ἡ ὁποία τόσους χρόνους ὑπηρετήσε τόσον πιστὰ τὴν ἐδικὴν σας.

— Εἶναι δυνατόν! ἀνεφώνησεν ὁ ἀξιωματικός· καὶ οἱ ἀδελφοί σου;

— Ἔπεσαν εἰς τὸν πόλεμον, ἀπεκρίθη ἐνδακρυστὴ χωρική· ὁ πατήρ μου ἐπερίμενεν ἐξ χρόνους.

— Κ' ἐγὼ, ἐπανελάθεν ὁ ἀξιωματικός, ἔχασα τὴν μητέρα μου, καὶ δι' ἐνὸς μόνου θανάτου ἐστερήθην ὅσον καὶ σεῖς!

Ἔπε καὶ ἐσφόγγισε τὰ δάκρυά του.

— Ἐλα, Πέτρε, εἶπε μετ' ὀλίγον εὐθύμως πρὸς τὸν ἄνδρα τῆς χωρικής, ἃς πίνωμεν ὑπὲρ τῶν ἀποθανόντων, φίλε μου, καὶ εἰς ὑγείαν τῶν παιδιῶν μας. Ἡ ζωὴ ἔχει καὶ κακὰς ὥρας· πρέπει μόνον νὰ ἡξεύρωμεν νὰ τὰς περάσωμεν.

Τὴν ἐπισῶσαν ἀναχωρῶν εὐχαρίστησε τοὺς φιλοξενήσαντας αὐτὸν, καὶ ἐνῶ ἀνέβαινε τὸν ἵππον τοῦ εἶπεν εἰς τὴν χωρικήν·

— Ἐνθυμεῖσαι, Μαργαρίτα, τοὺς παλαιούς σου ἔρωτας;

— Βεβαιωθῆτε, Κ. κόμη, ὅτι ἐπνίγησαν εἰς τὸν ποταμόν.

— Καὶ μὲ τὴν ἄδειαν τοῦ κυρίου συνταγματάρχου, εἶπεν ὁ Πέτρος, δὲν θὰ ὑπάγω νὰ τοὺς σώσω.

ALFRED DE MUSSET.

ΠΥΡΓΟΣ ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΓΝΥΞ.

Ἐν τῷ δωδεκαετεί διαστήματι καθ' ὃ ἐκδίδεται τὸ ἀνὰ χεῖρας περιοδικόν, καὶ γενικαί τινες τῶν Ἀθηναίων περιγραφαὶ ἐξεδόθησαν δι' αὐτοῦ, οἷον ἡ ὑπὸ Σ. Κουμανούδου (1) καὶ ἡ ὑπὸ Ρ. Ραγκαβῆ (2), καὶ πλῆλαι ἄλλαι εἰδικώτεραι περὶ τινῶν ἐν αὐταῖς ἀρχαίων μνημείων, ἡτοι τοῦ Παρθενῶνος, τοῦ ναοῦ τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς, τῶν Καρυατίδων, τῆς ἀκροπόλεως κλ., διαλευκανθεῖσαι πολλάκις καὶ δι' εἰκόνων. Ἐπειδὴ δὲ τινες τῶν ἐκτὸς τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος ὁμογενῶν, τῶν μήποτε ἐπισκεφθέντων, ἀλλὰ καὶ μὴ ἐλπίζόντων νὰ ἐπισκεφθῶσι τὰς ἱστοφάνους Ἀθήνας, ἔγραψαν πρὸς ἡμᾶς ζητοῦντες νὰ τέρψωμεν καὶ διὰ τῆς γραφίδος τοὺς ὀφθαλμούς αὐτῶν, ἐδέχθημεν τὴν αἰτησίαν. Εἰς τὰς δημοσιευθησόμενας δὲ κατὰ καιροὺς εἰκόνας θέλομεν παραθέτει μικρὰν ἐρμηνείαν, μετὰ-

λως ὅμως ἔχουσιν τὴν ἀξίωσιν ἀρχαιολογικῆς δεινότητος καὶ ἐπιστημονικῆς ἀκρίβειας· ἐν ἄλλαις λέξεσι θέλομεν ἀναδειχθῆ ἀπλῶς ἐξηγηταί, ὡς ὀνόμαζεν ὁ Πausanias τοὺς κατὰ τοὺς δυτικούς Εὐρωπαίους ciceroni.

Ἀρχόμεθα λοιπὸν σήμερον ἀπὸ τοῦ πύργου τοῦ Ἀνδρονικοῦ, τοῦ γνωστοτέρου εἰς ἡμᾶς ὑπὸ τὸ ὄνομα Ναὸς τοῦ Αἰόλου, καὶ χυδαιότερον Ἀέριδες.

Τὸ μνημεῖον τοῦτο ἐφιλοτεχνήθη τὸ κατ' ἀρχὰς ἐπὶ Περικλέους ὑπὸ τοῦ Μέτωνος, ὀνομαστοῦ ἀστρονόμου, ὅστις διέταξε τὰ τῆς χρονολογίας, ὀρίσας τὸ μὲν ἡλιακὸν ἔτος ἐκ 365 ⁵/₁₀ τὸ δὲ σεληνιακὸν ἐκ 35 ¹/₂ ἡμερῶν· ἐχρησίμευε δὲ τότε ἀντὶ ὠρολογίου σκιαθηρικοῦ καὶ ὑδραυλικοῦ, εἰς ὃ ἔβλεπον τὰς ὥρας οἱ εἰς τὴν παρακειμένην, ὡς καὶ σήμερον, ἀγορὰν φοιτῶντες. Ἐπὶ Λυγούστου ὅμως ὁ ἐκ Κυρρήστικης, χώρας τῆς Ἀσίας, Ἀνδρόνικος μετεσκεύασεν αὐτὸν εἰς μνημεῖον κατὰκοσμον.

Πρὸ τινῶν ἑτῶν τὸ μικρὸν τοῦτο κτίριον ἦτο κατὰ τὰ δύο σχεδὸν τρίτα κεχωσμένον· ἀνασκαφὴν δὲ ἐπιμελεῖα τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας ἀνεφάνη ὁλόκληρον. Ἰδοὺ τί περὶ αὐτοῦ λέγει ὁ Βιτρούβιος· «Οἱ ἐνσχοληθέντες περὶ τὴν ἀκριβεστέραν ἐξέτασιν τῆς διαφορᾶς τῶν ἀνέμων, παρεδέχθησαν, ὁκτῶ, καὶ μάλιστα ὁ Ἀνδρόνικος Κυρρήστης, ὅστις ἀνήγειρεν ἐπὶ τούτῳ ὁκτογώνιον ἐκ μαρμάρου μνημεῖον, εἰς ἐκάστην τοῦ ὁποίου γωνίαν ἔθετο τὴν εἰκόνα ἐνὸς ἀνέμου. Ἐπὶ τῆς κορυφῆς δὲ αὐτοῦ ἀποληγούσης εἰς πυραμίδα προσηλώσε χαλκοῦν τρίτων, ἔχοντα ἐν τῇ δεξιᾷ ῥάβδον καὶ στρεφόμενον πάντοτε ἀντιθέτως πρὸς τὸν πνέοντα ἄνεμον, τὸν ὁποῖον ἐδείκνυε δι' αὐτῆς.»

Οἱ διὰ συμβολικῶν εἰκόνων παριστανόμενοι ὁκτῶ ἄνεμοι εἶναι οἱ ἐξῆς· Βορέας, Σκαίρων, Ζέφυρος, Λίψ, Νότος, Εὖρος, Ἀπηνιότης καὶ Καικίας.

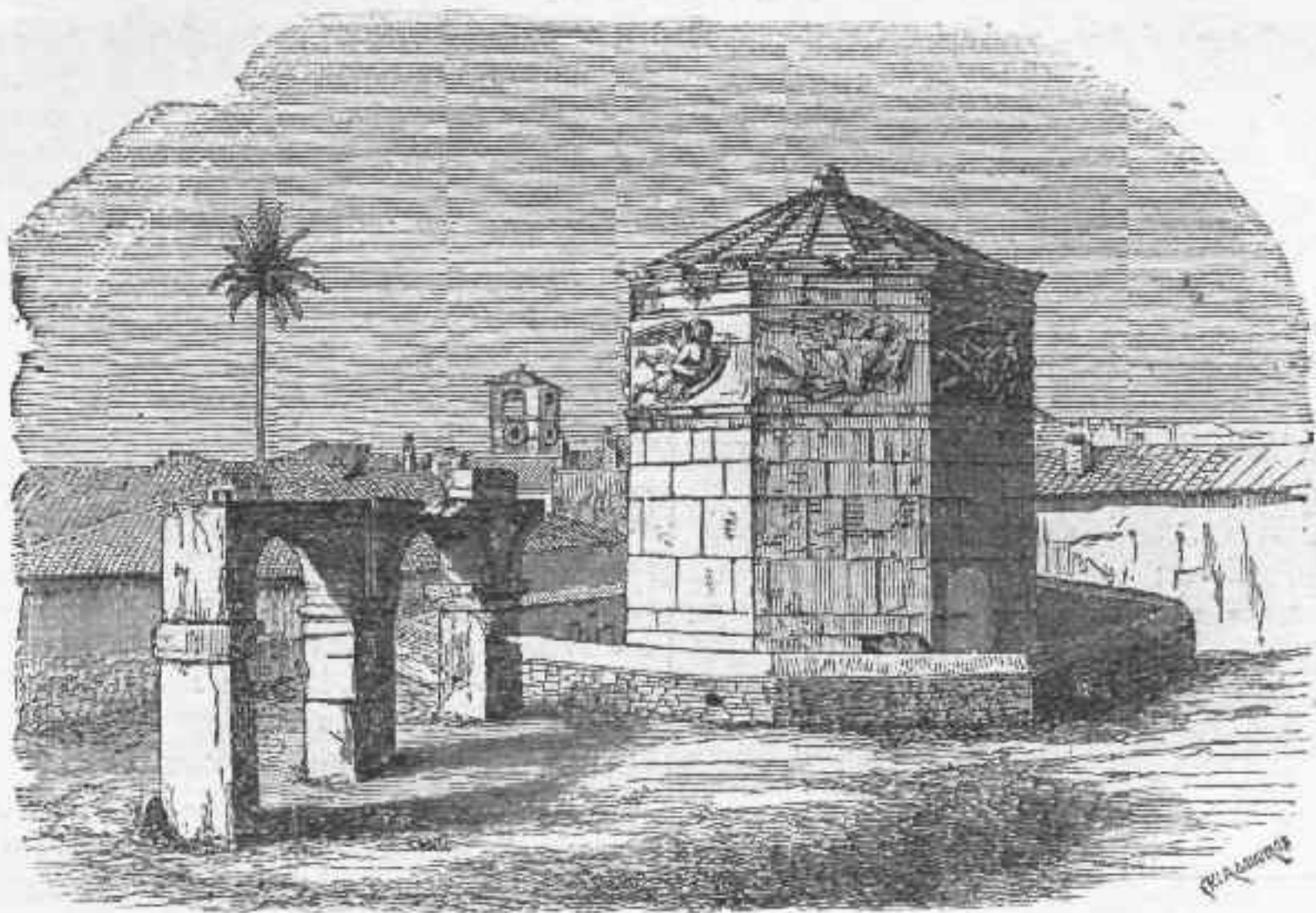
Ἦχε δὲ τὸ κτίριον δύο θύρας ὅπως εἰσπρόχουνοι ἐλευθέρως οἱ πολῖται βλέπωσιν εἰς τὴν κλειψύδραν τὴν ὥραν.

Ἐπειδὴ παρὰ τὴν εἰκόνα τοῦ μνημείου τούτου βλέπει ὁ ἀναγνώστης καὶ δύο ἀψίδας ἢ καμάρας, προσθέτομεν εἰς πληροφρίαν αὐτοῦ ὅτι ἄγνωστον ὑπάρχει μέχρι τῆς σήμερον εἰς τί ἐχρησίμευσεν καὶ ἂν ἀποτελοῦν μέρος ἄλλου μνημείου μικροῦ ἢ μεγάλου. Εἶναι δὲ κατεσκευασμένα ἐξ ὀμηττείου λίθου, μεταγενέστεραι, ὡς φαίνεται ἐκ τῆς περὶ τὴν κατασκευὴν ἀπειροκαλίας, καὶ τοῦ πύργου τοῦ Κυρρήστου.

Περὶ δὲ τῆς Πνυκῆς ἐπαναλαμβάνομεν ὀλίγα ἐκ τῶν τοῦ ἡμετέρου συναδέλφου Κ. Ραγκαβῆ α... Ἀναβῶμεν κάτωθεν τοῦ Μουσείου τὸν ὁμαλὸν ἐκεῖνον λόφον ὅστις εἶναι ἡ Πνύξ· ἡ θέσις εἶναι ὑψηλή, ὡς περὶ τῆς Πνυκῆς μαρτυρεῖται, καὶ ὡς ἐκείνη, προσεχῆς τῷ Μουσείῳ καὶ τῇ ἀγορῇ πρὸς τὴν Πειραικὴν πόλιν, καὶ ἀφορῶσα, ἡ μόνη μάλιστα ἀφορῶσα συγχρόνως πρὸς τὰ προπύλαια, τὴν θάλασσαν καὶ τὸν ἄρειον πάγον, καὶ προσέτι, ὡς ἦν ἡ Πνύξ, πλήρης λαγκῶν, πιθακνίων καὶ οἰκοπέδων· καὶ ὡς εἰς ἐπίμετρον ἀποδείξεως, ἰδοὺ προσκρούει ὁ ποὺς ἡμῶν εἰς ἐνεπίγραφον λίθον, φέροντα ἐν ἀρχαίῳ γραμμασι τὰς λέ-

(1) Ὁρα Γ' ἔτος Πανδ. φυλλάδ. ΣΖ', σελ. 440.

(2) Ὁρα ΙΒ'. ἔτος Πανδ. φυλλάδ. ΣΤΙ', σελ. 145.

Πέργος Ἀργορίου.

ξεις· ἡ *Ὀρος Πρυκός*. » Εἰς τούτου τοῦ λόφου τὴν κορυφὴν συνεπεκροῦτο τὸ πάλαι ὁ δῆμος, ἀφ' οὗτο ὁ Κλεισθένης ἴσως ἐκ τῆς ἀγορᾶς μετέφερεν αὐτόθι τὴν ἐκκλησίαν. Ἀλλ' ὁ Θεμιστοκλῆς κατέστρεψε τὸ ἀφελῶς μεγαλοπρεπὲς τοῦτο ἀνάκτορον τῆς κυριαρχίας τοῦ δήμου ὅταν ὠχύρου τὴν πόλιν, καὶ διήγαγε τὸ τεῖχος δι' αὐτοῦ τοῦ τόπου τῶν συνελεύσεων, εὐθὺς ὀπίσω τοῦ βήματος. Ἐσπευσεν ὁμῶς νὰ διασκευάσῃ ἀμέσως ἑτέραν βῆμα τοῦ πρώτου ἐπιφανέστερον, ἱστοπεδῶσας τὴν ὑπ' αὐτὸ κλιτὺν, τοὺς ὀγκώδεις λίθους, οὓς οὕτως ἐξῆγεν, εἰς ἔρεισμα τῆς νέας πλατείας μεταχειρισθεῖς, καὶ ἐξ αὐτοφύτου βράχου τὸ μέγα βῆμα λαξεύσας, ὡς οἰκονομικὸς ἀσπιστὸν τὴν κρηπίδα τῆς τοῦ λόγου ἐλευθερίας· ὅταν ὁμῶς οἱ μεταγενέστεροι εἶδον δύο βήματα, ὧν τὸ μὲν ἄνω, καὶ ἐπιβλέπον τὴν θάλασσαν, ἀφ' οὗ εἶχε καταπέσει τὸ τεῖχος, τὸ δὲ κάτω, καὶ ἀποβλέπον πρὸς τὴν ξηρὰν, ἐμυθολόγησαν τότε ὅτι οἱ Τριάκοντα ἀπέστρεψαν αὐτὸ ἀπὸ τῆς θεᾶς τῆς εὐρείας θαλάσσης, ἥτις κῆρυκε καὶ ἐξῆρε τῶν Ἀθηναίων τὸ φρόνημα, καὶ ἐξέτεινε παρ' αὐτοῖς τὸν ἐμφυτον ἔρωτα τῆς ἐλευθερίας. Ἐλεγον δὲ ταῦτα, ὡς ἂν ᾖ δυνατόν ἐκ τοῦ ἄνω βήματος νὰ εἰσφαίνεται ἡ θάλασσα, ἐνόσω ἐτι τὸ τεῖχος διήρχετο ὀπίσω αὐτοῦ, ἢ ὡς ἂν ᾖ ἀναγκαῖον εἰς τ' ἀληθῆ ἐγκλήματα τῶν αἰμοδόρων ἐκείνων τυράννων νὰ προστεθῶσι καὶ ἑτέρα φανταστά, ὅπως καταστήσωσι τὴν μνήμην αὐτῶν ἀποτρόπαιον.

» Ἄλλοτε ᾖν ὁ βράχος οὗτος τὸ πολιτικὸν συνέδριον τῆς οἰκουμένης· ὅταν ᾔρετο σημεῖον ἐν ἀγορᾷ καὶ ἐκηρύττετο ἐκκλησία, ἐσπευδεν ἐνταῦθα ὁ δῆμος ὁ κυανοπράξ, τὸ μεμιλωμένον φεύγων σχοινίον καὶ ἐτι μᾶλλον ἐπιθυμῶν τὸ τριώβολον, καὶ κατελάμβανε θέσεις ἐπὶ τῶν πατρῶν, τὸ πρῶτον ἑλόν τοῖς Πρυτάνεσι καταλείπων. Ἀμα δὲ ὁ κήρυξ, τὸ καθά-

ριον ὕδωρ περιαγαγὼν ἤρχετο εἰς τὸν Ἰππατον Δία· ὅστις ᾖν ἰδρυμένος παρὰ τὸ βῆμα, καὶ ἀρὰς εἰπὼν κατὰ τῶν πονηρῶν καὶ τῶν δωροδόκων, ἡρώτα « τίς ἀγορεύειν βούλεται »; τότε φωνὴ βροντώδης ἀντήχει ἀπὸ τοῦ βήματος, πόλεμον ἢ εἰρήνην τῆς Ἑλλήσιν ἐπισείουσα, καὶ ὑπέφρισε τὸ ἀκροώμενον πλῆθος, ὡς ὁ πόντος ὑπὸ πνεῦμα ἀνέμου, καὶ ἐκινεῖτο ἡ Ἑλλάς καὶ ἔτειναν τὸ οὖς τὰ ἔθνη, ὧν ἡ τύχη ἐνταῦθα ἐκρίνετο. Ἐκτοτε ἔρημος ᾖν ἡ Πνύξ καὶ βωδὸς ᾖν οὗτος ὁ λίθος, μέχρις οὗ ἐθέρμαινεν αὐτὸν αὖθις ἡ πρώτη τῆς ἐλευθερίας ἀκτὶς καὶ, ὡς εἰς τὸν τοῦ Μέλωνος, τῷ ἀπέδωκε τὴν φωνήν. »

ΠΕΡΙ ΒΑΜΒΑΚΟΠΥΡΙΤΙΔΟΣ.

Ἐκ τῶν σημαντικωτέρων ἀνακαλύψεων ὅσκι ἐγένοντο κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους εἶναι καὶ ἡ τοῦ μεταβάλλειν διάφορα ὀργανικὰ σώματα, οἷον βάμβακα, βαμβακερὰ ὑφάσματα, σχοινία, στυπία, κτλ. εἰς οὐσίαν ἐχρυσαν, ἔνεκα τῆς θλαστικότητος τῶν ἀτμῶν καὶ τῶν ἀερίων, ὅτινα κατὰ τὴν ἀνάφλεξιν αὐτῆς ἀναπτύσσονται, ἀνωτέραν δύναμιν τῆς συνήθους πυρίτιδος. Ἐπειδὴ δὲ ἡ θαυμάσιος αὕτη οὐσία ἔχει τὴν δύναμιν τῆς πυρίτιδος, ἐκλήθη Βαμβακοπυρίτις (*cotton fulminant*,—*Gossypium fulminans*). Καὶ ἐπειδὴ ὁ μεταῤῃθις βάμβαξ γίνεται σκληρότερος ἐδόθη τῇ παραδόξῳ ταύτῃ οὐσίᾳ τὸ ὄνομα *Προξυλίη*, (*Cycosyline*).

Προάγεται δὲ διὰ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ νιτρικοῦ ὀξέος, ἢ τοῦ νιτρικοῦ καλίου καὶ τοῦ θειικοῦ ὀξέος ἐπὶ τοῦ βάμβακος. Ἡ οὐσία αὕτη, ἡ δυναμένη ἀντικαταστήσαι τὴν πυρίτιδα, ὡς ἔχουσα ἀνωτέραν δύ-